

Voffo möts dom på detta viset?

TOPPMÖTET – Europeiska Rådet – mellan EU:s stats- och regeringschefer har en betydligt mindre roll enligt unionens stadgar och traktat än den uppståndelse det vällar.

De olika institutionerna – kommissionen, parlamentet, revisionen och domstolen till exempel har klart definierade mandat. Det gäller också rådet som styrs av de för varje sakfråga ansvariga ministrarna från medlemsländerna. Det är utrikesministrarna som har det övergripande ansvaret. Stats- och regeringscheferna träffades ända till mitten av 70-talet endast ad hoc för att lösa problem som utrikesministrarna inte klarade av. Någon traktatmässig ställning fick inte toppmötet förän i Maastricht.

Och det är inte mycket till ställning. Man skall slita tvister som inte kunnat slitas av de ordinarie ansvariga ministrarna och man skall ge inspiration och ledning – ge impulser och fastställa allmänna politiska riktlinjer för unionen som det heter på rådets hemsida.

Toppmötet har ingen självständig beslutande roll utan det skall lösa konflikter och ge riktlinjer. Toppmötets formella dokument är ”slutsatserna”.

I praktiken har toppmötet blivit alltmer jippo. Och stats- och regeringscheferna tycker det är så kul att de nu träffas dubbelt så ofta som för bara tre-fyra år sedan.

De grundläggande uppgifterna att lösa problem som inte kunnat lösas i den ordinarie strukturen och de all-

männa riktlinjerna blir alltmer petande i skitdetaljer och småsaker. I stället för att lösa problem förefaller de att skapa dem. De senaste åren minns vi hur de ägnade flera toppmöten åt att försöka riva upp beslutet om taxfree-försäljningen och hur de i två dygn bråkade om vem som skulle bli chef för Europeiska Centralbanken.

De allmänna riktlinjerna blir så allmänna att de varken ger riktning eller linjer.

Det kostade skattebetalarna 70 miljoner kronor att ordna det extra toppmötet mellan EU:s stats- och regeringschefer i Stockholm. Resultatet. I bästa fall pinsamt.

De stora frågorna om avreglering av gas-, post- och elmarknaderna löstes inte. Det gjordes allmänna uttalanden om att man hoppades att Europa snart skulle gå om USA ekonomiskt – det lät lika kraftfullt som när Chrustjov lovade samma sak för Sovjets räkning på 60-talet.

I övrigt var det fototillfällen. Möte med Europeiska fotbollförbundet, med Rysslands president och med Makedoniens.

I stället för att lösa problem håller toppmötet på att bli problemet.

Det hämmas inte av några begränsningar för vilka frågor det lägger sig i, det ser ingen gräns för sin egen kompetens. Inga prioriteringar och inga mål. Det är som för Alice i Underlandet: Eftersom toppmötet inte vet vart det är på väg kan det ju gå åt vilket håll som helst.

Men det blir kul för dem att träffa Bush i Göteborg.

Nutida Pangloss

”Vi går från ett extremt gott till ett mer normalt konjunkturläge, sade Ringholm som pekade på att detta också betyder minskad risk för överhettning och bedömde årets tillväxt till cirka tre procent.”

”Alternativet hade naturligtvis varit risker för inflation och risker för att en pressad arbetsmarknad hade lett till flaskhalsar på många sektorer.”

Bosse Ringholm, TT 22 mars 2001.

Sist informerade

”Om jag vore riksdagsledamot skulle jag arrangera en demonstration utanför Rosenbad. Det gör andra grupper som regeringen glömt bort.”

Lena Mellin i AB 14 mars 2001.

Alvedonteoremet

En central politisk utgångspunkt som vi moderater alltid bör bära med oss är att bevisbördan alltid skall läggas på den som vill utöka politikens omfattning. Individens frihet skall

alltid vara utgångspunkten. Den som vill minska andra människors frihet måste kunna visa varför detta är motiverat.

Det är inte den som vill kunna köpa Alvedon i en närliggande livsmedelsaffär som skall krävas på bevis för varför hon eller han skall ha rätt att göra det. Det är den som vill förneka människor denna rätt som skall visa varför det skall vara förbjudet.

Bo Lundgren i tal 30 mars 2001.